

Đokušaji

Polet 22

Kada novac postane životni cilj?

Postali smo dio konzumerističkog društva, prijatelju dragi. Društva kojemu je jedina sreća gomilanje nepotrebnih stvari s kojima pokušavamo riješiti sve probleme, zamijeniti prijatelje i ono što je doista važno.

Lagala bih kada bih rekla da novac nije potreban, ali postajemo ga toliko željni da, kada ga jednom okusimo, hlapljivo tražimo način kako bismo ga imali što više. Tko je kriv za to? Je li propaganda kojoj smo stalno izloženi, društvo kojem smo privrženi ili je problem u našem odgoju?

Vjerujem da je sve zajedno pridonijelo stvaranju slike pogrešnog životnog cilja, ali da smo glavni krivci mi. Da, dobro si pročitao, prijatelju dragi. Mi smo ti koji držimo konce u rukama. Samo ponekad ne razmišljamo i dopuštamo da upravljanje koncima preuzmu drugi. No, da se vratim na novac koji je postao središte našeg svijeta, sredstvo kojim vjerujemo da možemo otvoriti sva vrata, ali u kojem nećemo pronaći ono za čime u dubini srca čeznemo. Čemu živjeti da bismo samo što više zaradili pa kada napokon uspijemo u svom savršenom cilju spremamo sprovod? Sprovod neiskorištenom vremenu, sprovod nedoživljenim avanturama, sprovod našim snovima i željama, sprovod nama samima, ako je nešto još preostalo od nas. Kada ćemo shvatiti da novac ne može zamijeniti osmijeh tek rođenog djeteta, jabuku koju nam pruža smežurana ruke starice, savjet dobronamjerne prijateljice. Tužno je gledati u što se pretvaramo i kamo idemo, no možda će te ovaj tekst barem malo uzdrmati i potaknuti da ti, i samo ti, upravljaš koncima svog života.

Barbara Mudnić

Budi svoj!

Za sobom ostavljaš tragove, tragove onoga što je preostalo od tebe. Čini se kako sve počinje ići onako kako si želio, osim jednoga... Takav se vjerojatno nisi zamišljao, ali možda je lakše ne razmišljati o tome. Za svaku situaciju ti već imaš pripremljenu reakciju. Za svaku promjenu na bolje, već ofucanu izliku. Pitam se do kada ćeš tako, do kada ćeš se pretvarati? Kada se maske raspadnu, slome, istroše, hoćeš li tada napokon odustati? Čeznutljivo tražiti one izgubljene dijelove? Znam... Kucat ćeš na svaka vrata. Tko zna gdje si ih ostavio. Uviđaš li da tako više ne može, da život nije nešto što možeš isplanirati do kraja? Dopusti da ti pokažem kako kucati, možda ti se tada neki od dijelova vrata.

Upozoravam te, put nije lagan. Teško je ponovno graditi sebe. Najteže, kažu. Ustrajnost i trud bit će tvoji najbolji surputnici dok slijediš jedino pravilo - budi svoj!

Barbara Mudnić

Čovjek je sunce, grije sebe i druge

Ljudsko raspoloženje je zanimljiva pojava: na trenutke bih od veselja sve oko sebe grlila i ljubila, već drugi trenutak preplavi me tuga, samo bih plakala i mislim da su mi najbolji prijatelji jastuk i maramice.

Često se zateknemo u situaciji da nas oraspoloži nečiji osmijeh i odmah nam dan krene na bolje, a nekada, ako je osoba pored nas nervozna, imamo osjećaj da svu lošu energiju prenosi na nas i iz sebe istresa neugodne osjećaje. Kada je netko nervozan ili živčan u mojoj blizini kao da odmah i ja poprimim isto. Osjećam negativnu energiju na kilometre, dopire do mene kao neka radijacija.

Trebali bismo bolje osvijestiti čudesnu moć energije u sebi i pravilno je usmjeriti. Prvo trebamo naučiti grijati sebe svojim pozitivnim raspoloženjem, dobrotom i staloženošću, potom dođe samo od sebe da zagrijemo i drugu dušu. Nije potrebno mnogo - ponekad jedna lijepa riječ, topla gesta, znak pažnje. Dovoljno je da pokažemo ljudima oko sebe kako nije cijeli svijet hladan, kako mali plamičak razbija mrak, tama više nije tako crna. Zavladat će svjetlost, svi ćemo se više smijati i veseliti malim stvarima. Jedni drugima bit ćemo dovoljni bez obzira na razlike koje nas čine jedinstvenima.

Rebecca Jurašić

A moj Bože, ča se može!

Jer je svima sladak
moj brački naglasak
Iz meni
nepoznatog razloga
i svi volidu kad
govorin ka ča govorin
doma.
A ja
ka da glumin
kad nisan s judima oko sebe
koji isto tako rečedu
Ka da san na pozornici
i činin to za pljesak.
Možedu reć i da
se sramin
kad ne pričan ovako u Splitu
ali moj Brač
i moj brački
živi u meni
uvik
i kad govorin kaj
i kad govorin što.
Moj brački je
u mojen srcu
i ja i on
skupa putujemo
sviton.

Jasmina Tokalić

Oda velikom odmoru

O, veliki odmore,
tebe voli svaki đak,
da na trenutak stane rad
pa život opet bude lak.

Svi u klupi nemirno sjede,
čekaju zadnji potez krede.
Od tumačenja već im se spava
i počinje ih boljeti glava.

Iz škole izaći žele,
slatkom pecivu se vesele.
Znaju da slijedi gradivo novo,
ali upravo oglasilo se zvono.

U razredu je buka
Kao da je rat.
Klupe škripe,
Gotov je sat!

Antonia Bilić

Hladne ruke

U omču uhvaćene u davljenju grubog hrapavog konopa, cvjetala se i derala koža poput divlje biljke koja sadrži organe za oplodnju, rasprskala se svojim crvenim otrovom iz kapilara. Pista po kojoj su se poput rijeke izvijale plave linije okićene drvom spasenja, tako blizu, a prsti ga iznemogli ne uspiju dohvatiti. Mijenja se u zoru na predjelu granice večeri, ali ne postaje noć. Pristaje zaleđena, nekako potresena, kao da joj je to zadnje gibanje. Je li u njima prisutna sva bol da ne proširi tijelom, jedan dio grešan bez duše, da u njoj bivaju zarobljena trupla prošlosti i oni koji slijede? Hoće li im oprostiti, mora li povrijeđivati da osjeti zadovoljstvo, da bi umirile svoju propast, da bar ne istrunu kako im se nalaže?

Hladne ruke. Skrivaju li one nešto ako su obrazi žarki, usahli, ako je lice nježno?

Issa Ćudina

Prolaznost

Neki ljudi raspoznaju vrijeme po pješčanom satu, jer ono je curilo svaki dan kao jedno zrno. I ja sam ga pratio u njezinim pramenovima koji su rasli. Kad smo sjedili na travi, njena svilenkasta kosa na povjetarcu škakljala me po licu. Dodirnuo sam je po tko zna koliko puta, iz nje izvadio paučinu, grančice i laticice trešnje. Njoj to nikada nije smetalo, naprotiv, voljela je kada sam se poigravao njenim uvojcima vrteći ih oko prsta i svake godine trebalo mi je više vremena. Onda, kao što je buket usahnuo u staklenoj vazi i kao što su godine izbljedjele, njene vlasi su postale bijele poput zvijezda. Da nije nje, ne bih shvatio kako vrijeme prolazi...

Issa Ćudina

Dan sjećanja na Vukovar

„Kreativnost je najveći dar ljudske inteligencije. Kako svijet postaje složeniji, moramo postati kreativniji kako bismo odgovorili na te izazove.“

Sir Ken Robinson, *Out of our minds*

Kreativ@3u1

maštovitost, kreativnost i inovativnost. Originalne i zanimljive uratke prezentiraju na glavnom panou. Pored ukrašavanja, tu su i eko-kreativne radionice na kojima izrađuju maske za lice, meleme za usne, sapune, svijeće, papir, čokoladne praline, platnene torbe i još mnogo zanimljivih stvari. Sekciju vodi odgajateljica Zrinka Šarić-Mužinić.

Izložbeno prodajni štand Ženskog đakčkog doma na Danima volontera

U susret Danu ružičastih majica

Sveti Nikola nam stiže

Jesen

A gdje je ljubav

Božić dolazi

Beauty day, Dan ružičastih majica - može i ovako

MORAM TO ZAPISATI

Urednica: Issa Ćudina, fotografkinje: Issa Ćudina i Matea Jagar,
glumice: Andrea Kolarov, Dora Pašalić, Gabriela Bartulović,
Matija Knezović. Morena Jerković, Mija Sabljić, Nicol Krizmanić.

BALADA O BOJLERU

Bojler

Da, mislim stvarno nije u redu, ccc.

Ma koja je budala ugasila bojler? Pretvorila se u kocku leda.

Ono svjetlo se nije upalilo, možda je pokvareno, a možda...
Ups ...

DOBRO JUTRO U DOMU ILI KADA RAVNATELJICA KRENE U OBILAZAK

Čuje se violina u pozadini.

Svakim buđenjem umre jedan san. STOP BUĐENJU!

BA DUM TSS

ODGOVORNA UČENICA ILI ODGAJATELJICA POMAŽE (??)

BLA... BLA... BLA...

PRIČA O NEOSTVARENOJ LJUBAVI

Dolazak iz škole.

Gledam ja krevet...

I on gleda mene...

A ja moram učiti. Logično. Mrzak mi preljub!

Ništa do toplog pozdrava od cimerice, nakon napornog dana ...

BA DUM TSS ...

Ipak nije ništa ljepše nego kada se okupimo i pjevamo stare pjesme.

♪ ♪ Rakije,
rakije, rakije
amo, jer utjehe
nema u vodi.

♪ ♪ Ja mislim da se naša Bosa zvala Maja.

**Žal za našom bivšom odgajateljicom
koja sada opašuje neko drugo cvijeće**

